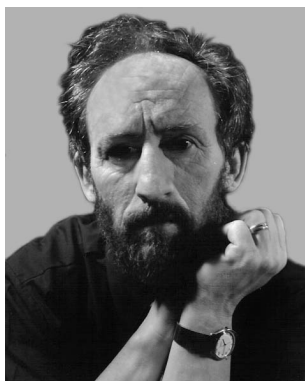

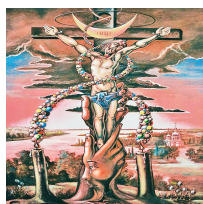
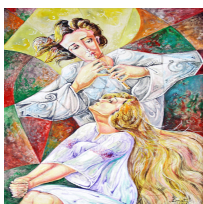
М. І. Мушинка

Лопата Павло

ЛОПАТА Павло (20. 03. 1945, с. Калинів Меджилабір. округу, Словаччина) – український живописець і культурний діяч у Канаді. Член Укр. спілки образотвор. мистецтв у Торонто. Навч. у відділі худож. творчості ВШ образотвор. мистецтва у Братиславі (1966–68; викл. Л. Чеміцький). Емігрував 1969 до Канади, де вивчав комерц. мистецтво у Джордж Браун коледжі (Торонто, 1971–72), живопис і рисунок – у мист. студії Онтарій. коледжу мистецтва (1986). Як куратор і адм. дир. Канад.-Укр. мист. фундації у Торонто (1991–98) організував понад 70 виставок. Створює реаліст. побут. картини на теми минулого України, зокрема про трагічні часи сталінщини і брежнєвщини, твори декор. і сюрреаліст.-символіч. мистецтва, ікони, зображує лемків. церкви. Від 1977 – учасник худож. виставок у Канаді та США. Персон. (понад 30) – у Празі (1997), Оквіллі (Канада, 2012), а також у США, Україні. Публікує рец. на виставки, мистецтвозн. статті, спогади про укр. художників. Про творчість Л. знято д/ф «Іконописець» (реж. А. Заброварний). Допомає укр. музеям, ін. культур. інституціям.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Дівчина з терлицею» (1972), «Везуть на ярмарок» (1975), «Будують дорогу» (1977), «Дівчина з коромислом» (1978), «Біля криниці» (1980), «Бандуристка», «Сопілкар» (обидва – 1988), «Скрипаль» (1989; 2012), «Збір урожаю» (1989), «Чорнобильська Мадонна», «Дівчина з квіткою» (обидва – 1990), «День після Чорнобиля» (1991), «Неофіти», «Автопортрет» (обидва – 1992), «Така її доля...», «Сіяч» (обидва – 1993), «Свята Трійця», «Міраж», «Зняття з хреста» (усі – 1994), «Дерево життя» (1995), «Уніфікатор», «Всемогутній» (обидва – 1996), «Троїсті музики» (1997), «Кров Христа – не вода», «Хрещення» (обидва – 1999), «Т. Шевченко», «Св. Константин», «Св. Василій», «Дівчина зі скрипкою», «Замріяна», «Посланець», «Суддя» (усі – кін. 1990-х – поч. 2000-х рр.), «Адам і Єва» (2006), «Козак Мамай», «Зачісує волосся» (обидва – 2010), «Дівчина з прядкою» (2013), «Молода пара» (2014), «Ой чий то кінь стоїть» (2015).

Рекомендована література

1. Мушинка М. Павло Лопата – канадський іконописець з Калинова // Дружно вперед. 1991. № 2;
2. Даревич Д. Мистецтво надреальности: ікона та сюрреалізм П. Лопати // Нові дні. Торонто, 1995. № 5–6;
3. Pavlo Lopata. Ruky: [Katalóg]. Košice, 2000;
4. Варна В. Благовіст Павла Лопати // ОМ. 2004. № 1;
5. Павло Лопата. «Святині»: [Каталог]. Свидник, 2005;
6. Мушинка М. Мистецтво П. Лопати будить думку // Свобода. Нью-Йорк, 2008. Ч. 28;
7. Бризгун-Соколик О. Виставка Павла Лопати // Дукля. 2013. № 1.

Покликання на статтю:

Лопата Павло / М. І. Мушинка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56414>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).